

[Steffensen]

Det er rigtigt, som det er nævnt før i dag, at indsatsen både i kommuner og amter er blevet intensiveret. Til det er der at sige, at det også var strengt nødvendigt. En enkelt ordfører har talt om, at kommuner og amter gør store indsatser, og det skal der ikke sættes spørgsmålstegn ved.

Selvfølgelig gør de det, og selvfølgelig skal de gøre det, for det er landets love, vi her beder om at få efterlevet

Der er altså grund til at glæde sig over, at det i stor udstrækning også er sket, og der er grund til at glæde sig over den bevidsthed, der er opstået ude over vort land, når det gælder miljøproblemerne og deres løsning.

Der er måske navnlig grund til at glæde sig over, at det er sket, fordi det samtidig er sket i bred forståelse med de lokalpolitiske instanser og – måske nok så meget – fordi de love og tiltag, vi har vedtaget her i folketinget, næsten alle har haft et meget bredt politisk spektrum bag sig, hvilket betyder, at det er blevet til, man kan sige et folkekrav, at politikere på alle planer prøver på at leve op til intentionerne bag de mange forslag og initiativer, folketinget har taget de seneste år.

Det er i det hele taget et ret nyt område, idet miljøloven jo kun har været gældende i 10-12 år, og derfor kan man sige, at det først er i de seneste år, der er sket noget, og jeg vil nok også sige, at det er den nuværende regering, der har sat særdeles meget skub i de forslag, der er blevet fremsat og vedtaget.

Så har der været tale om – og det er også rigtigt – at oplysning er en meget nødvendig ting. Jeg synes også, der er grund til at gøre opmærksom på de mange pjecer, småbøger og hæfter, som er udsendt fra miljøministeriet til amter og kommuner om de forskellige områder inden for hele miljøproblematikken. Det er vigtigt, at vi også får disse oplysninger ud i skolerne, således at vore børn og unge allerede fra de tidligste barne- og ungdomsår bliver gjort opmærksom på, at det er problemer, som skal løses, og som de vil få ansvar for bliver løst fremover i den ånd, som ligger bag forslagernes vedtagelse her i folketinget.

Men denne oplysning kan ikke gøre det alene, og derfor skal der selvfølgelig også tages initiativer fra centralt hold, og her vil jeg også gerne nævne det andet område, nemlig miljøansvaret. Jeg synes nok, man kan sige, at det er noget, det har knebet med at leve op til ude omkring, og det er måske

på en måde forståeligt, for når man ser på, hvordan domstolene før i tiden – og man kan gå bare nogle ganske få år tilbage – behandlede miljøsager, så må man nok sige, at der må ske en helt nødvendig ændring også af domstolenes praksis, hvis de skal leve op til den intention, der ligger bag lovgivernes initiativer.

Det er sagt også af ministeren, at det er forurenere, der må betale, og den problematik er vi vel stort set enige i, men at det ikke på nogen måde må kunne betale sig at overtræde miljølovene, så man får økonomisk gevinst deraf, er noget, vi også må være meget opmærksom på fremover. Jeg mener altså også, man kan konstatere, at der er sket en betydelig bedring i den henseende, idet en række af de seneste domstolsafgørelser af miljøsager viser, at vort retsvæsen er blevet klar over, at befolkningen ikke bare har et ønske om, men også et krav på, at miljølovene overholdes.

Et andet vigtigt og stort område er luftforureningen. Her tog vi også forrige år i tinget et vigtigt og godt initiativ. Her er det glædeligt, at det brede politiske spektrum var bag tiltaget med de krav, vi stillede til røgrænsningen, således at luften ikke bliver forurennet mere end strengt nødvendigt. Her har vi allerede taget vigtige beslutninger på området, og det må vi selvfølgelig fortsat være med til at få fulgt op. Men ministeren har også prøvet på at skabe kontakter til vore EF-partnere, til andre europæiske stater, som også har et betydeligt ansvar for forureningen, både på det lidt mere private og det lidt mere officielle område, og det er vigtigt, for klart er det jo, at ikke mindst luftforureningsproblematikken har med det internationale område at gøre, hvis vi skal gøre noget effektivt ved det.

Men kristeligt folkeparti deler ikke den opfattelse, at når de andre ikke gør så meget, så hjælper det ikke noget, at vi gør noget. Vi har den opfattelse, at vi i hvert fald bør leve op til de krav, vi mener er rigtige i vort samfund, og kun det kan være den rigtige baggrund for, at vi kan stille rimelige og, skal vi sige nødvendige krav til vore partnere i EF-sammenhængen.

Jeg mener, det er rigtigt, at vi i EF har mulighed for at påvirke vore medlemslande derved, at vi i Danmark prøver på at have en konstruktiv holdning på en lang række om-